

Nežaluji stát o peníze, ale o omluvu, říká Ivan Bican

MICHAL KÁVA

Praha – Jak jsme na stránkách Pražského deníku již dříve informovali, tak **Ivan Bican**, syn fotbalového internacionála, podal žalobu na Českou republiku a domáhá se tak spravedlnosti za spáchané krivdy.

Jak se vše seběhlo? Proč žalobu podal? O co stát žaluje? Na počátku všeho stojí nelegální užívání drog a rozepře se sousedkou v domě, kde pan Bican žije. Vše vysvětluje v rozhovoru pro Pražský deník.

Pane Bican, jak celá tato aféra začala?

V mém holešovickém bytě jsem si stěžoval na to, že jedna z nájemnic užívá marihuanu a ze zplodin, které vnikaly do mého bytu, jsem měl vážné zdravotní problémy. Musel jsem si i přivolat rychlou záchrannou pomoc. Jednoho večera se začala dobývat ke mě do bytu a když jsem otevřel dveře, tak na mě spustila proud nadávek. Zavřel jsem a ona začala bouchat a kopat do dveří. Poté si sebou vzala na pomoc další osobu, která byla ale evidentně pod vlivem drog, protože jsem ji vůbec nerozuměl. Zase další kopance do dveří a tak jsem asi třikrát volal policii na linku 158 a operátorovi dával poslechnout, jak se ke mě dobývají. Po ohlášení pokusu o násilné vniknutí pak přijel policista téměř za hodinu.

A začal věc vyšetřovat?

Když přijel, tak na mě zavonil, já ho přes zvonek pustil do domu, otevřel jsem dveře a čekal na něj. Slyšel jsem, jak na něj dotyčná spolubydlící štěká, několik minut debatovali a pak šel ke mě. Řekl mi, že udělá záznam a druhý den přijdou policisté a já jim podepíši prohlášení. Oznámil jsem mu, že si to chci pochopitelně nejprve přečíst, ale že prý na to nemám právo. Nechali jsme to

tedy být, přijeli druhý den, ale odmítl jsem to podepsat, protože mám přece právo se s tím, co mám podepsat, nejprve seznámit.

Šel jste poté osobně na policii?

Ano. Šel jsem na policejní oddělení pro Prahu 7 a tam si vyžádal rozhovor s tehdejšími vedoucími. Než si mě k sobě pozval, tak jsem dostal do rukou záznam, který sepsal policista, který byl u nás ten večer v domě a tam jsem si přečetl něco, co se vůbec nestalo.

Co konkrétně?

Že policista přijel, vešel do domu a když šel po schodech, tak slyšel hlasitou hádku mezi mnou a dotyčnou nájemnicí. Že přišel k nám a řekl nám, abychom toho zanechali. Že prý je mezi námi dlouhodobý spor. Ovšem nebyla pravda. Já s ní do té doby nikdy nepromluvil a když policista přišel, tak na mě zazvonil a já byl tudíž doma, protože jsem mu otevíral dveře a nemohl jsem se tak v té době hádat na schodech. Přidělili k tomu jiného policistu a ten se mnou sepsal pravdivý záznam o tom, co se tehdy 2. února 2012 opravdu stalo. Podal jsem na dotyčnou spoluobyvatelku domu trestní oznámení a myslel si, že policie udělá to, co má.

To je již více než tři roky...

Ano. První rok se ze strany vyšetřovatelů vůbec nic nedělo. Z mé strany jsem vyvolal několik setkání a když jsem zjistil, že neexistuje žádná dokumentace sebe-menšího vyšetřování v této věci, tak jsem podal trestní oznámení také na státního zástupce. Až po roce jsem se s advokátem dozvěděl, díky výměně žádostí a stížností, že nebylo vůbec žádné šetření. Ani žalovaná, nikdo v té věci nebyl osloven.

Proč myslíte, že tomu tak bylo?

No to je jednoduché, protože celý náš systém je prolezlý korupcí. A nejen moje osoba,

ale celá rodina Josefa Bicana, byla perzekuována a tato perzekuce se obnovila po mém příjezdu na pohřeb otce.

Nikdo tedy nic doposud v této původní záležitosti nevyšetřoval?

Až o hodné později udělal jiný policista, než ten, který tam předtím byl, šetření. Zjišťoval, jak to s užíváním marihuany v domě je a řekl nám, že prošetřil obyvatele domu a dostal několik výpovědí o tom, že sousedé za ty roky byli mnohokrát svědky toho, že šel pach marihuany z jejího bytu a i šlo vidět, kde a jak ji užívá. Vše bylo zaznamenáno, ale to už v době, kdy byla žaloba podána. Jeden z vyšetřovatelů se mě do té doby snažil přesvědčit, že to tam jde z nočního klubu. Ten je ale 500 metrů vzdálený, mezi tím jsou domy a navíc naše okna jsou z druhé strany. Prostě nesmysl a nepřímé lži, za účelem mě odradit, i přes účast mého advokáta, od dalšího návrhu k vyšetřování v této věci.

Kolikrát jste jednal s policií?

Nesčetněkrát. Jelikož jsem ale narážel na neustálý nezáměr, nepravdivé zdůvodňování jejich nečinnosti z důvodu omezení zákonných možností a zametání celé záležitosti pod stůl a to nevybíravým způsobem, jako je vyhrožování možného trestního postihu proti mé osobě, ale i možné finanční následky, začal jsem to tedy řešit soudní cestou.

Možná si myslíte, že se necháte postupem času odradit...

Přesně tak. Nechápal jsem jednu věc. Když po třetím čtvrtém pokusu viděli, že každou jejich chybu využívám, tak šli do páté, do šesté. Od začátku jsme postupně naplnili celou soudní strukturu. Po zjištění, že i státní zástupce pro Prahu 7 nás vědomě mystifikoval, odrazoval a nedodržel slíbené procedury, mi nezbylo nic jiného, než podat trestní oznáme-

ní na vedoucího kriminálního oddělení pro Prahu 7 a dále na státního zástupce státního zastupitelství pro Prahu 7 a později také na státního zástupce městského státního zastupitelství Praha 7. Když naplníte ústavní stížnost, tak za sebou máte vše, abyste získal právo na podání žaloby na republiku.

„Demokracie a láska mají mnoho společného. Obě milují svobodu a jsou krásné. Mají ale také jednu nevýhodu, jsou lehce zranitelné.“

Ivan Bican

A to jste tedy udělal.

Já jsem chtěl rovnou k mezinárodnímu soudu, až můj právník v Americe mi řekl, ať soudy ukáží, co umí a zkusím to nejprve v České republice. A je to pravda. S takovou silnou dokumentací, kterou mám k dispozici, mohl nezávislý soud udělat v můj prospěch rozhodnutí a pakliže by ho neudělal tak, jak je povinen, by mi přihrál tím, že mám další silný argument, že ani justiční část není zdravá a překračuje hranice mezi demokratickým a nedemokratickým systémem. Není totiž pochyb, že se jedná o útok proti mojí osobě, z politických důvodů, skupinou české policie a státního zastupitelství, které konspírují proti mně, občanu České

republiky, za účelem dosáhnout svého nezákonného cíle, zastrašení a odrazení mě od dožadování se vyšetření celé věci, jak je ze zákona jejich povinností.

V jakém stavu je tato kauza nyní?

Teď čekám, až obvodní soud pro Prahu 2, který to dostal, určí datum projednávání. Vyrozuměl nás, že do dvaceti dnů musím vyjádřit, zda trvám na veřejném projednání nebo to soud udělá sám bez přítomnosti kohokoliv. Já to odeslal včas a nyní čekám. Advokát mi řekl, že to může trvat dva tři měsíce, ale klidně i půl roku. Když ale vidím, jak to předtím dlouho trvalo u městského soudu, který to pak dal vrchnímu správnímu soudu a ten pak rozhodl, že to bude dělat obvodní soud pro Prahu 2, tak je mi jasné, že přiměřeně krátká doba to nebude.

Proč zrovna ten?

Kdybych žaloval stát o peníze, tak je ten charakter postupu jiný. Ale když jde o omluvu, tak vrchní soud dospěl k názoru, že to přidělí obvodnímu právě soudu pro Prahu 2.

Vy tedy nežádáte peníze, ale omluvu?

Ano, přesně tak! Jde mi o morální zadostiučinění, satisfakci a zároveň o záruku toho, že do budoucna se mnou nebude takto jednáno. A zároveň, že na mě nebude ze strany policie a ostatních složek vyvíjeno nezákonné jednání.

Jak to myslíte?

Jsem známý tím, že mám proamerické a proizraelské postoje. A několikrát se mi již stalo, že do mě na ulici vrazil člověk se slovy „ty kur... americká, ty kur... židovská“. A stejného člověka jsem pak viděl při proizraelských demonstracích na straně policie. K neuvěření, ale je to tak. O to nebezpečnější, že tento druh policistů je chrá-

něn a kryt svoji pozicí a státní mocí jako takovou.

Za to vše tedy budete požadovat omluvu?

Ano. Jsou povinni se mi omluvit za mi způsobené škody a to v první řadě na zdraví a ohrožení mého života. Dále pak na poškození mých práv a svobod a tím celé mé důstojnosti.

Věříte, že uspějete?

Pakliže se toho soudy zhostí čestně, tak věřím v úspěch. Jestli nečestně, platí důvod prohlášení mého amerického advokáta „ať ukáží, co umí“. Až udělají, co udělají, tak se ukáže, jak to doopravdy je. A to nejen v mé kauze, ale také jak je zdravý celý trestně právní a justiční systém. Byl bych nešťastný, kdybych nepřiznal určitou skepsi k celému průběhu a nakonec i výsledku toho soudního jednání. Myslím si ale, že česká justice není součástí policie a státního zastupitelství a že je natolik kvalitní a nezávislá, aby mohla v tak jasném případě udělat objektivní nezávislé hodnocení. V každém případě bych tím měl muniti pro další kolo, tedy pro mezinárodní jurisdikci.

Třeba tím ukážete, že i obyčejný člověk se může bránit.

Ano. Důležité u toho je, že se nejedná pouze o poškození mé osoby, ale je to důkazem toho, že je třeba se bát. Nebezpečí není pouze v tom jedinci, který vědomě porušuje svoji povinnost a zneužívá pravomoci vycházející ze zákona, ale v tom, že se jedná o organizovanou skupinu lidí, kteří navazují jeden na druhého, vybaveni státní mocí, která jim umožňuje vstupovat do života lidí, občanů České republiky, způsobem, který je devastující a nemá s demokratickými zásadami nic společného. Demokracie a láska mají mnoho společného. Obě milují svobodu a jsou krásné. Mají ale také jednu nevýhodu, jsou lehce zranitelné.

Děti ze školky Břečťánek pokřtily knihu Evy Sýkorové

V MATEŘSKÉ ŠKOLE BŘEČŤÁNEK v Praze 10 autorka knížek pro děti Eva Sýkorová spolu s dětmi pokřtila svou zatím poslední publikaci s názvem *Moje školka*. Také samotný Břečťánek, otevřený v roce 2014, je vyzdobený podle návrhu Sýkorové. Foto: Deník/Dimír Štastný